

MAXIME-RUDE

Victima mînăstirei

In această stare o găsi domnul de Villy și doctorul Pierre Touzaud. Alise nu răspunde la întrebările obișnuite ale talălui său de cît prin dădături din cap.

Bunicel, care sosise și ea tocmai atunci, nu-1 răspunde alt fel și aceasta împreună cu fiul său se îndreaptă către doctor, care îi liniștea, printr'un gest însemnat: «Totul merge bine».

— Este stupiditatea, care urmează după criză, zise, o clipă mai tîrziu, domnul de Lambrune. In acel moment d-na de Villy, intră în odaie și Hermina dispăru.

— Du-te odihnește-te și d-ta, scumpa mea copilă, îi zise bătrîna.

Să se odihnească! D-soara Croisy nu-1 mai văzuse pe Emanuel de la masă.

Fiind-că n-avea prileg să i vorbească, se hofărta să i scrie.

Nervoasă, luă un creion și începu:

«Ți-am spus într'o zi, Emanuele, că d-ta vei răspunde ultima mea nenorocire. Iată că am spus bine.

«Pentru ce mai condus la ea pe cîta vreme știa că n-ai putere de a o evita? Dintre noi doi, unul e vinovat și acela ești d-ta.

«O știi bine. D-ta ești vinovatul, pentru că

nemulțumit că ai putut face să te iubească o tînră fată neștiutoare de ale lui, ai profitat de o clipă, cînd era incapabilă de a putea rezista și inconștientă sub buzele tale pentru a o reînșufleși într'un neuitat sărut. Acesta, îi simți tot deauna mai plăcut ca cealaltă.

«El mi-a perdut mințile, nu mai eram a mea în urma acestui sărut; toată eram a d-tale.

«La întrevedere, pe care am avut-o în bibliotecă după aceea fatală plimbare, te-am ridicat curajoasă de pe genunchii mei pentru a te rechemă la realitate și această teribilă realitate, dacă n-ai desprins-o chiar atunci, ai tratat-o mai rău încă, așa de ușor că nu-mi ai lăsat nimic de care să-mi fie frică.

D-soara de Croisy nu se temea de cuvîntul d-lui d'Argouges. Dar, în ceea ce e obținut mai mult încă, de cît îți ceream un jurămint pe memoria mamei tale».

«Mă credeam din acea clipă, legată de d-ta dintr'un mod tot alt decît de d-ta de mine. D-la erai stăpînul cînstel mele pentru că ești aveam pe a d-tale.

«Tot ast-tel n-am eșitat de a mă lăsa cu d-ta, în ceea ce funestă de alaltă eri, la păstorie, care lăsa-mi-a lăsat o amintire, Emanuele, ce mă pune între fericire și desperare. Ah! Acel cuvînt așa de multe ori repetat?

«Pentru toată viața» cu ce nervozitate mă pătrunde încă!

«Dar vai! Sunt alte lucruri de care trebuie să-ți amintesc fără întîrziere.

«Planul pe care mi l-ai supus spre aprobare pe care l-am aprobat, nu trebuie să se schimbe el în urma evenimentului pricinuit din cauza imprudenței dumitale? Voi pleca: trebuie s-o fac. Ude să mă duc?

«Acolo unde acela care mi-a jurat că mi va aparține pentru toată viața, va veni să

se ție de jurămintul pe care l-a dat singurei sale logodnice înaintea umbrel mamei sale și înaintea lui Dumnezeu.

Hermina

Ușa de la odaia lui Emanuel era crăpată. Hermina intră și puse scrisoarea sub tabachera d-nului d'Argouges. Era sigură c-o va găsi, cum va intra în casă.

După masă, Emmanuel, care de cite-va zile se plietisea după dejun, se urcă în odaia lui și luînd tabachera dete imediat peste scrisoare. Nu cunoștea scrisul Domnișoarei de Croisy; dar o emoție îl cuprinsese (care amant nu știe asta?)

Scrisoarea îl tremura în mîna ca și cum ar fi lăsat un fluid magnetic în asta hîrtie unde se fixă privirea lui și unde se plimba mîna lui.

— Ce nevoie avea să i aducă aminte de jurămint?

Oare iubirea lui către d-tasa. Amintirea sărutărilor ei nu ajungea?

Alisa jumătate moartă, tatăl ei suferind de inimă, d-na de Villy cu ochii în lacrimi. Tot acest spectacol dispăruse pentru o clipă din ochii lui Emmanuel. Nimeni nu mai există acu pentru el afară de Hermina.

El nu vedea de cît obrazul ei cel palid; nu mai auzea de cît vocea ei cu mult mai slabă de vreo cite-va zile.

— O! Viața mea este a ta. N-ai de cît să ordoni și eu mă voi supune. Iată ce răspunde el la scrisoarea Herminei, sărutînd-o de nenumărate ori și pregătindu-se să i răspundă. Se auzi o hătaie în ușă.

— Emanuel, ești acolo?

— Da, unchiule, răspunde el, cu totul mirat de astă vizită.

Domnul de Villy intră.

— Am să-ți vorbesc, Emanuele, zise el, după ce închise ușa, luînd cu afecțiune minile nepotului său.

— Dar, unchiule, sunt la d-voastră și al d-voastră, răspunde domnul d'Argouges, care ascunse sub emoțiunea sa oare-care neli-niște despre scopul așezei convorbiri.

Diferența de etate dintre noi rețea d-nul de Villy, a dispărut în urma relațiilor de pe vremea cînd tu erai încă tînr.

O sinceră amicție egalează totul. Nu e așa? E bine! să vorbim bazat pe aceasta.

El luă un scaun și se așeză, forțînd în acest mod pe Emanuel să facă la fel.

— Scumpe Emanuele, continuă el: V-am lăsat să trăiți împreună, tu cu Alisa, în tocmă cu Paul cu Vignea.

Mai tîrziu în vacanțele mari vă găsiați tot-d-a-una și durată afecțiunii voastre nu putea de cît să întărească speranța mea.

Anul asta, în fine, Alisa eșind de la mișcătire, ai venit aici nu numai ca nepotul meu sau ca copilul meu de-aldoilea ci ca logodnicul verișoarei tale. Nu-ți am vorbit nici o dată, amice, de ceea ce gîndeam și de ceea-ce Alisa avea tot dreptul să speră: am așteptat cu răbdare declarația unuia sau altuia. Nu adaug că eram un părinte supus.

Totul mergea de la sine, de modul cel mai încîntător, azi, scumpul meu Emanuel, totul e grav...

— Și pentru ce aceasta? întrebă d. d'Argouges.

Oare aflase unchiul lui de întrevedere din păstorie și venise, ca stăpîn al familiei, să i răpească pe d-soara de Croisy?

Numa această idee îl irita.

Domnul de Villy rețea:

— Alisa era pe moarte și e încă bolnavă. Dar nu știu din ce mîlnire misterioasă i-a provenit.

Doctorul Touzaud, căruia i datorim viața

ei, rice că numa o hucurie mare o poate salva.

Am fost în tot-deauna discret cître tine.

Acordă-mi să fiu și acum; numa tu ești acela care poți să-ți procuri astă bucurie. Nepotule, vrei să vorbești cu Alisa de viitoră voastră căsătorie?

Domnul d'Argouges răspunde:

— Unchiule, cred că voiți umili pe Alisa dacă m-ai prezentat ei ca un leac al boalii.

— Nici n-o să se gîndească la asta, sărmana copilă.

— O s'o bănuiască poate mai tîrziu și în tot cazul, permite-mi să spun, e nedemn de mine și de Dumniata.

— Refuzi Emanuele?

— Am să mă gîndesc unchiule.

Viitorul Alisei și al mei depinde de un singur cuvînt. Permite-mi să-l esit pentru moment.

Domnul de Villy rămase uitit de astă restituță la care nu se aștepta.

— Ah! strigă el. Acu vad că în lume numa un tată știe să iubească!

Și ești, laștînd pe domnul d'Argouges uimit el însuși de opoziția făcută unchiului său!

Domnul de Lambrune, care era autorul acestui demers, și, cînd îl spuse d lui de Villy, acesta se bucurase, fiind sigur de succes, aștepta pe terasă, cu minile la spate, rezoluțat.

El strigă el cînd obserbă pe domnul de Villy.

E bine... mi-e frică că cunoști mai bine ca mine pe Emanuel.

Mi-a dat niște argumente, cari nici odată nu mi-ar fi venit în gînd și cu cari, drept vorbind, nici nu m-a convins.

— Ce ț-a răspuns?

— Ca asta ar avea aerul de a se oferi ca un leac, ceea-ce e ofensator pentru Alisa, el și mine.

(Va urma).

Societatea anonimă a hîrtiilor Abadie din Franța. Cu mari sacrificii și în urma unei analize foarte scrupuloase a tutunurilor românești, în ce privește aroma și cantitatea lor de grăsime. A pus în vânzare în București vechea și prea bine cunoscută hîrtie de țigară PANAMA.

SOCIETATEA de Basalt Artificial și de Ceramice De la Cotroceni. Capital social 2.500.000 întreg vărsat. Se aduce la cunoștința d-lor dețenitori de acțiuni ale Societății de Basalt, că cuponul de dividend No. 12 al exercițiului 1896, se plătește cu încredere de luni 7 Aprilie 1897, cu cîte lei 25 de fie-care, la casa de bancă Ieschek & C-iei, strada Lipscani No. 1.

CASA DE SCHIMB HESKLA & SAMUEL BUCUREȘTI. No. 5 Strada Lipscani No. 5. Cursul pe ziua de 24 Iulie 1897. Table with columns for various financial items and their values.

VICHY. Les Veritables Eaux Minerales de VICHY-ÉTAT CÉLESTINS GRANDE-GRILLE HOPITAL. Extrait le nom sur la Capsule et l'Étiquette.

E. DEMETRESCU MIREA BUCUREȘTI. No. 31, STRADA CAROL I, No. 31. CEL MAI MARE DEPOSIT DE CURELE ENGLEZEȘTI De la S. E. NORRIS & Co., Londra.

CELE MAI BUNE STOFE PENTRU COSTUME SI PARDESIURI DE BARBAȚI LA GRÜN & C. DEPOUL FABRICELOR DE POSTAV BUCUREȘTI 16 STRADA LIPSCANI 16.

ATELIER DE LACATUSERIE SI PENTRU CONSTRUCTIUNE DE FER I. HAUG. București. No. 119, STRADA ISVOR, No. 119. Efectuază tot felul de lucrări de fier pentru Binele precum: Grilago, Porți, Balcoane, Uși, Ferestre, Marchize, Scări, Lămpi, etc.

Societate Romină de Asigurări Generale BRĂILA. Capital Social, lei 3.000.000 depin vărsat. CONSILIUL DE ADMINISTRATIE: Președinte, DIMITRIE A. STURDZA.

AVIS IMPORTANT. Aduc la cunoștința onor. public din Capitală și provincie că am mutat fabricile mele de: Umbrele, Corsete și Cravate din STRADA GABROVENI No. 47 în STRADA CAROL No. 64 (etagiul de sus).

AGATOL. PASTA PENTRU DINTI FĂRĂ SAPUN. ESTE CEA MAI NOUĂ INVENȚIUNE ȘI SINGURUL PRĂPARAT NEÎNTRECUT PENTRU CONSERVAREA DINTILOR.

Tipografia EPOCA execută tot felul de lucrări atingătoare de această artă, cu cea mai mare acurateță și cu prețuri foarte moderate.

MEDICAMENT PHOSPHATIC VIN DE VIAL. VINUL DE VIAL este un modifcator puternic al organismului în casurile de: ebdilitate generală, creșterea întarziată, convalescența lungă, anemiă, pierderea apetitului, a forțelor slăbiciunii nervoase.

IULIUS HOLZNER LUGOS INSTALEAZĂ: FABRICI DE CĂRAMIDI GUPTORE CIRCULARE DUPE SISTEME PROPRIE PATENTATE.

„Deering-Pony“ SECERATOARE-LEGATOARE. „Deering-Pony“ au lagăre cu valțuri și bile de oțel. „Deering-Pony“ sînt cele mai simple și ușoare.